

Sur nos rochers se cache un doux trésor,
Qu'ailleurs en vain cherchent les hommes;
Plus haut en prix que l'argent et que l'or
Il ne se vend pas pour des sommes.
Est-ce une mine, un puits à découvrir
De diamants, de perles fines?
Non! le soleil le voit croître et fleurir,
C'est une rose sans épines.

Fleur de beauté! qui peut fuir ton attrait,
Qui peut résister à tes charmes?
Mais on te cueille, alors vient le regret,
L'extase s'éteint dans les larmes.
Un dard secret, habile à se cacher,
Arme les fleurs les plus divines;
Sur nos monts seuls on peut venir chercher,
Chercher la rose sans épines!

Le jeune cœur ne demande qu'amour,
Son front rougit comme la rose;
Déjà, pourtant, l'épine a vu le jour
Avant que la fleur fût éclore.
Bonheur secret que réclament nos vœux!
Les douleurs vous sont près voisines,
Car l'air du ciel fait seul dans les hauts lieux
Fleurir la rose sans épines.

uit *La rose sans épines*

Henri Durand
1818-1842

Op onze rotsen schuilt een zoete schat,
die de mensen elders tevergeefs zoeken;
hoger in prijs dan zilver en dan goud
verkoopt hij zich niet voor sommigen.
Is het een mijn, een te ontdekken put
van diamanten, van fijne parels?
Nee! de zon ziet hem groeien en bloeien,
het is een roos zonder doornen.

Bloem van schoonheid! wie kan je lokroep ontvluchten,
wie kan je charmes weerstaan?
Maar men zal jou plukken, dan komt de spijt,
de extase dooft in de tranen.
Een geheime steek, in staat zich te verbergen,
wapent de meest goddelijke bloemen;
slechts op onze bergen kan men komen zoeken,
zoeken naar de roos zonder doornen!

Het jonge hart vraagt niet meer dan liefde,
zijn aangezicht bloost zoals de roos;
alhoewel, de doorn heeft de dag gezien
voordat de bloem was ontloken.
Geheim geluk dat onze wensen opeist!
De smarten zijn dichtbij u,
want de lucht van de hemel laat alleen in hoogtes
de roos zonder doornen bloeien.